

INTRODUCTION

(galing sa *ESV Study Bible*)

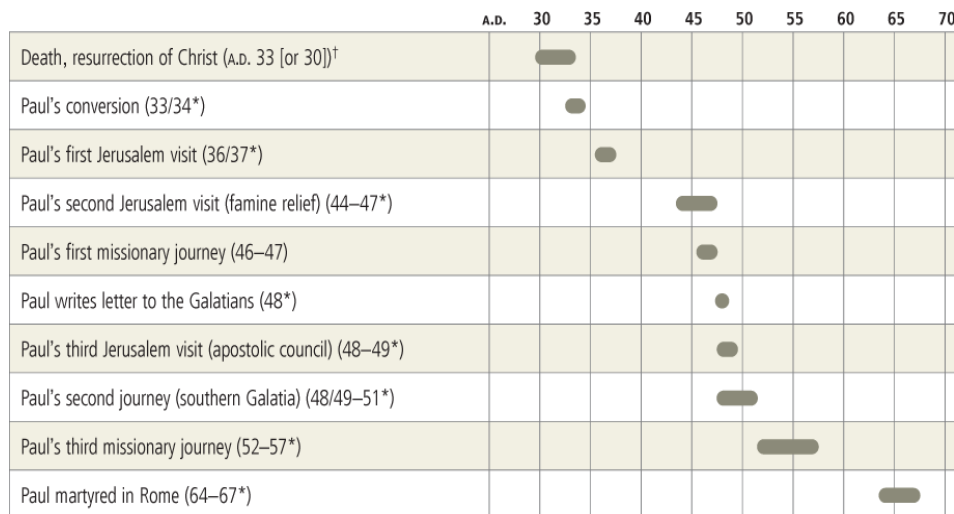
AUTHOR AND RECIPIENTS

“Si Pablo na apostol” ang sumulat nito (1:1). Ito ay isinulat niya “sa mga iglesia ng Galacia (1:2) na sinabihan din niyang “hangal na mga taga-Galacia!” (3:1). Ang pinagtatalunan lang ng mga iskolar ay kung anong Galacia ang tinutukoy niya.

Ang sulat ni Pablo sa mga taga-Galacia ay malamang na isinulat sa mga iglesia na itinayo niya sa kanyang unang pangmisyonerong paglalakbay (*first missionary journey*) (Gawa 13:1-14:28). Malamang na isinulat niya ito mula sa kanyang *home church* sa Antioch sa Syria, ilang sandali bago ang pagpupulong sa Jerusalem (15:1-31).

DATE AND SETTING

Ang ilang mga palatandaan ng petsa ng pagkakasulat nito ay matatagpuan din sa sulat mismo. Ni hindi binanggit ni Pablo rito ang tungkol sa pagpupulong sa Jerusalem (Gawa 15). Malaking bagay ito na makakatulong sa mga argumento ni Pablo sa sulat kung binanggit niya ang desisyon ng konseho na ang mga Hentil ay hindi dapat ipatuli. Ito ang isang malaking isyung pinagtatalunan sa pagitan ni Pablo at ng mga bulaang guro na nakakaimpluwensiya sa mga taga-Galacia. Kung ang pagpupulong ay nangyari noong A.D. 48/49, at nagmisyon si Pablo sa timog ng Galacia

noong A.D. 47/48, malamang na mga A.D. 48 niya isinulat ito. Ngunit mahirap magkaroon ng katiyakan sa bagay na ito. (Tingnan ang *timeline* sa ibaba. Ang mga petsang may (*) ay hindi tiyak.)

THEME

Ang kamatayan ni Cristo ay naghatid ng panahon ng bagong tipan (3:23–26; 4:4–5, 24), kung saan ang mga mananampalataya ay hindi kinakailangang maging mga Judio o sumunod sa mga panlabas na seremonya ng kautusang ibinigay Moises (2:3, 11–12, 14; 4:10). Kung kakailanganing sundin ang mga ito, ito ay magpapawalang-bisa sa sentro ng ebanghelyo (*gospel*), na tayo’y ibinibilang ng Diyos na matuwid sa pamamagitan lamang ng pananampalataya (*justification by faith alone*), hindi ng pagsunod sa kautusan (2:16; tingnan din ang 1:6–7). Sa bagong kapanahunang ito, ang mga Cristiano ay dapat na mamuhay ayon sa paggabay at kapangyarihan ng Espiritu (chapters 5-6).

PURPOSE, OCCASION, BACKGROUND

Isang krisis ang tumama sa iglesia sa Galacia. Naitatag ang iglesia rito bilang bunga ng pagkilos ng Espiritu ng Diyos sa pamamagitan ng pagpapahayag ni Pablo ng ebanghelyo (3:1–5; 4:13–15). Ngunit pagkatapos lang ng maikling panahon simula nang umalis si Pablo (1:6), ang iglesia ay dinalaw o pinasok ng mga bulaang guro na tinawag ni Pablo na mga “ilan na nanggugulo sa inyo” (1:7; tingnan din ang 5:12). Ang mga taga-Galacia ay nakumbinse ng mga gurong ito na maniwala sa isang maling ebanghelyo na nagsasabing dapat silang magpatuli. Nakikita ni Pablo ang mga nagpapanggap na Cristianong ito na gusto lamang nilang magkaroon ng mga tagasunod para sa kanilang sariling katanyagan. Gusto nilang makuha ang pagsang-ayon ng mga lider na Judio kung magiging epektibo sila sa paghatak sa mga Hentil na lumapit sa isang anyo ng Judaismo (6:12). Nakagawa na sila ng sekta na sila ang kinikilalang mga pinuno, naiwasan pa nila ang pag-uusig ng mga Judio. Isa pang epekto nito sa mga taga-Galacia ay ang pagkakahati-hati sa loob ng iglesia na marahil ay may kinalaman sa isyung may kinalaman sa pagtutuli at pagsunod sa kautusan ni Moises (5:15)

Bagamat nakikitang ang mga taga-Galacia ay parang nagayuma ng mga gurong ito at nakumbinse ng kanilang mga katuruan (1:6), naniniwala si Pablóng ang kanilang sitwasyon ay may pag-asa pang masolusyunan (3:4). Sa kabila noon, mapapansing si Pablo ay mas kritikal sa mga taga-Galacia kung ikukumpara sa ibang sulat niya. Pinagsabihan niya sila dahil sa kanilang pagiging hangal (3:1) at nagbigay ng maraming mga dahilan kung bakit dapat silang bumalik sa katotohanan.

KEY THEMES

1. Sa kanyang kamatayang nagdala ng ating mga kasalanan, si Cristo ang kahalili (*substitute*) ng lahat ng mga Cristiano, na kanyang dinala as bagong kalagayang may kalayaan at buhay (1:4; 2:20; 3:13).
2. Ang ebanghelyo ni Cristo ay para sa sangkatauhan, ngunit hindi puwedeng sabihing ang pinanggalingan nito ay mula sa tao; ito ay galling lamang sa Diyos. Si Pablo mismo ang ilustrasyon nito: ang kanyang pagbaling kay Cristo at kanyang pagiging apostol ay hindi mula sa pakikipagsangguni sa tao kundi sa pamamagitan ng pahayag na nangaling mismo kay Cristo (1:1, 11–12, 15–20).
3. Ang tugon sa ebanghelyo ay hindi sa pamamagitan ng mga gawa ng kautusan kundi sa pamamagitan ng pananampalataya, na siyang daan kung paanong tayo ay ibibilang ng Diyos na matuwid (*justification*) (2:16).
4. Hindi dapat gawing *requirement* ang pagpapatuli at iba bang seremonyang nakasaad sa kautusan ni Moises tulad ng mga utos tungkol sa pagkain at mga pagdiriwang ng mga Judio. Kung ang mga ito ay idaragdag sa pananampalataya, ito ay pagtalikod sa kalagayan ng biyaya, pananampalataya, at kalayaan, at paglapit sa pagiging nasa ilalim ng buong kautusan at ang sumpang kalakip nito, dahil ang lubos na pagsunod rito ay imposible sa tao (2:12–14, 16; 3:10; 4:10; 5:3).
5. Ang Kasulatan ng Lumang Tipan mismo ang nagpapatotoo sa katotohanan ng *justification by faith*, parehong sa buhay ni Abraham at sa propesiya ni Habakkuk (Gen. 15:6; Hab. 2:4).
6. Ang pinanggalingan ng buhay Cristiano ay ang kamatayan sa kasalanan ng isang mananampalatayang namatay kasama ni Cristo, at samakatuwid ay ang pagtatakwil sa “laman” (makasalanang pagnanasa ng tao) (5:24; 6:14).
7. Ang Espiritu ang pinanggagalingan ng kapangyarihan at patnubay sa buhay Cristiano, at ang gawa ng Espiritu ay nagbubunga ng pag-ibig at pananampalataya (5:6, 16, 18, 25).
8. Ang buhay Cristiano ay isang buhay na may layuning bigyang kaluguran hindi ang mga tao kundi si Cristong ating Panginoon at may kahandaang dumanas ng hirap sa pag-uusig alang-alang sa krus ni Cristo (1:10; 6:12, 14).

